

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/116/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1319010930
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denisa Mészárosová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1319010930.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Denisy Mészárosovej a členov senátu JUDr. Danice Veselovskej a JUDr. Márie Šimkovej, v trestnej veci obžalovanej F.. F. Q. pre prečin zatajania veci podľa § 236 ods. 1 Trestného zákona, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava III proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III sp.zn. 6T/119/2019 zo dňa 23.06.2022, na verejnom zasadnutí konanom dňa 22.11.2022 jednomyseľne takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie Okresnej prokuratúry Bratislava III z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku oslobodil obžalovanú F.. F. Q. spod obžaloby Okresnej prokuratúry Bratislava III sp. zn. 1Pv 457/18 zo dňa 06.11.2019 pre prečin zatajania veci podľa § 236 ods. 1) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

v čase o 11:24 hod. dňa 07.08.2018 v Bratislave na ul. Limbová si zo stolíka vo vestibule Ministerstva zdravotníctva SR prisvojila voľne položený zväzok kľúčov pozostávajúci z 1 ks kľúča od motorového vozidla zn. Mercedes Benz ML, EC:B a 2 ks kľúčov od domu, čím poškodenému F.. F. A., nar. XX.XX.XXXX, trv. bytom J. XX, B. vznikla škoda vo výške 399,05 eura, z čoho suma 350,35 eura je za zablokovanie pôvodného náhradného kľúča a naprogramovanie nového kľúča a za náhradný kľúč suma 48,70 eur je za cylindrickú vložku a kľúče od domu,

nakoľko nebolo preukázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaná stíhaná.

Proti tomuto rozsudku podal prokurátor ihneď po jeho vyhlásení odvolanie v neprospech obžalovanej, ktoré písomne odôvodnil podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 06.09.2022. Prokurátor uviedol, že súd uveril obrane obžalovanej, ktorá spáchanie skutku poprela, ako aj jej dvoch kolegov, s ktorými bola na obede, a to X.. L. A. a D.. X. G. s tým, že naopak za nedôveryhodnú označil výpoveď svedka poškodeného F.. F. A., P.. I. L., D.. I. A. a D.. I. Q.. Uvedený postup súdu prokurátor považuje za nezákonný. Svedok poškodený, ako ani svedkovia, ktorí potvrdzujú jeho verziu nemajú žiadny dôvod si vymýšľať, fabulovať, klamať, alebo skutkový dej akokoľvek prifarbiť. Výpovedajú iba o tom, čo sa skutočne stalo a čo vnímali svojimi zmyslami. Naopak, obaja svedkovia, ktorí dosvedčujú výpoveď obžalovanej sú jej kolegovia a zjavne dobrí priatelia, s ktorými chodí denne - denne na raňajky a obedy, a ktorí nielenže v inkriminovaný okamih boli s ňou, ale zároveň sú to tie isté osoby, ktoré boli s obžalovanou na fajčiarskej pauze na služobnom parkovisku Ministerstva zdravotníctva SR v čase, kedy „niekto“ diaľkovým ovládaním otvoril a zatvoril dvere batožinového priestoru vozidla tam zaparkovaného, na ktoré sa pozerajú. Súd prvého stupňa v rozsudku uvádza, že z prehratia kamerového záznamu zistil, že nič nenasvedčuje tomu, že by to mala byť práve obžalovaná, ktorá vzala predmetné kľúče zo stolíku, kedy nie je vôbec vidno, že sa jedná práve o obžalovanú. Tento argument súdu je celkom mimo, nakoľko to, že sa na predmetnom kamerovom zázname nachádza obžalovaná nespochybňuje ani ona sama.

Obžalovaná sa dokonca podrobne vyjadrila aj k svojmu oblečeniu z predmetného dňa, čo sa zhoduje s osobou na kamerovom zázname. Obžalovaná totiž spochybňuje iba to, že zo stolíka vzala kľúče od vozidla, ktoré si tam zabudol poškodený F.. F. A., ale podľa vlastného tvrdenia si vzala iba akési bližšie nešpecifikované reklamné prospekty. Prokurátor následne v odôvodnení odvolania podrobne cituje výpoveď poškodeného F.. F. A. a uvádza, že v predmetnom výsluchu sa skrýva odpoveď na pochybnosti súdu o tom, či sa vôbec skutok stal, t. j. či poškodený vôbec nechal na predmetnom stolíku kľúče od auta a či ich mohla (ak sa tam vôbec nejaké kľúče nachádzali) vziať obžalovaná, ako tieto pochybnosti rezultujú z písomného vyhotovenia rozsudku. Z uvedeného výsluchu totiž bez akýchkoľvek pochybností vyplýva osud oného zväzku kľúčov, pričom nie je na mieste žiadne, relevantnými argumentami (okrem celkom bezdôvodného spochybňovania obsahu výsluchu poškodeného) spochybňovanie časového či miestneho rámca ohraničujúceho skutku, jeho časové súradnice a priestorové ohraničenie. Logicky totiž, ak by platila teória, že poškodený mohol kľúče od vozidla stratiť kedykoľvek a kdekoľvek, zrejme by nebol mohol do priestorov MZ SR prísť na predmetnom vozidle a naopak, po skutku by bol schopný s vozidlom z miesta bez problémov odísť a nie ich hľadať po priestoroch Ministerstva zdravotníctva. Rovnako z výsluchu svedka P. I. L. vyplýva, že v čase, kedy odchádzala od stolíka vo vestibule do kancelárie za p. Q., mal poškodený kľúče od auta aj taštičku na stolíku a ešte mu vravela, že ona dovnútra za p. Q. nejde, kým poškodený dorobí rozhovor s reportérom TA3, kým tam má veci položené a že pôjdu všetci spolu. Ďalej prokurátor podrobne opisuje aj ďalšie vykonané dôkazy (výsluch svedka D.. F. A., kamerový záznam a výsluch svedkyne D.. I. A.) a uvádza, že logickým vyhodnoteným týchto dôkazov možno dôjsť k predpokladu, že skutok, pre ktorý sa vedie, trestného stíhanie sa stal, tento má znaky prečinu zatajenia veci podľa § 326 ods. 1 Trestného zákona a tohto sa dopustila práve obžalovaná. Zväzok kľúčov si podľa výpovede poškodeného F.. A. zabudol práve na stolíku vo vestibule MZ SR, z kamerového záznamu zachytávajúceho vestibul jednoznačne vyplynulo, že v rozhodnom čase, kedy mali byť tieto kľúče na stolíku, okolo neho prešla okrem iných v sprievode svedkov X.. L. A. a D.. X. G. aj obžalovaná, ktorá ako jediná si z toho stolíku v čase o 11:24:00 hod. „niečo“ vzala, zároveň v čase o 11:37:40 hod., kedy si k tomu stolíku sadá D.. A., ktorá na tomto stolíku už žiadne kľúče nepozoruje a zároveň si u uvedeného stolíku už nikto nič nezoberie a tiež sa v čase 12:13:25 hod. otvára na vozidle poškodeného F.. A. kufor, práve v čase, kedy o 11:52:22 hod. vychádza zo zadného vchodu budovy MZ SR obžalovaná v sprievode svedkov X.. L. A. a D.. X. G., ktorí sa do budovy vrátili až v čase po 12:15:00 hod. Za rozhodný dôkaz je možné podľa prokurátora považovať práve kamerový záznam, z ktorého bez akýchkoľvek pochybností je zistiteľné, že poškodený sedel vo vestibule pri stolíku s P.. L. a F.. Q., potom poškodený poskytoval rozhovor pre TA3 a po skončení rozhovoru sa otvorili dvere k p. Q., poškodený k nim priskočil a zadržal ich, kolegov vpustil do chodby a vo dverách sa rozprával s p. F., následne držiac dvere sa načiahol pre tašku a vošiel do vnútra, pričom kľúče ostali na stole, čo si poškodený uvedomil až po odchode od p. Q.. Z kamerového záznamu bolo zistené aj to, že obžalovaná sa k stolíku sklonila a niečo z neho zobrala, a že D.. A. sa posadila na jednu zo stoličiek stojacich pri stolíku, avšak z neho nič nezobrala. Z uvedeného je zistiteľný jediný logický záver, že jedinou osobou, ktorá zo stolíka niečo zobrala, bola obžalovaná. Hoci sa obžalovaná bránila tým, že ju na stolíku mali zaujať nejaké prospekty, ktoré si chcela pozrieť a prípadne aj zobrať, tak pokiaľ by si pozerala a aj zobrala nejaký prospekt, bolo by to na zázname z kamery s najväčšou pravdepodobnosťou vzhľadom na rozmer prospektov vidieť. Práve skutočnosť, že na zábere z kamery nie je vidieť, čo zobrala, nasvedčuje tomu, že to muselo byť niečo rozmerovo menšie, čo dokázala skryť v dlani. Hlavne však spôsob, akým danú vec zobrala zo stola vylučuje, aby to bol prospekt.

Za základe uvedeného prokurátor navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vrátil vec súdu prvého stupňa na opätovné prejednanie a rozhodnutie.

Obžalovaná F.. F. Q. využila právo vyjadriť sa k odvolaniu prokurátora, a to prostredníctvom obhajcu podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 19.09.2022. Obhajoba považuje odvolanie prokurátora za účelové a tendenčné, sledujúce výlučne dosiahnutie procesného úspechu prokuratúry v predmetnej veci bez ohľadu na vykonané dokazovanie a vnesené argumenty obžalovanej. Obhajoba považuje napadnuté rozhodnutie za zákonné, správne a spravodlivé, primerane reflektujúce na dôkazné prostriedky vykonané na hlavnom pojednávaní a argumentáciu obžalovanej, samozrejme pri reflexii argumentov prokurátora. K samotnému odôvodneniu odvolania obhajoba uvádza, že ani v minimálnej miere neboli v úvahách prokurátora reflektované argumenty obhajoby. Prokurátor sa nie celkom korektným spôsobom snaží spochybniť jediných svedkov, ktorí mohli vnímať správanie sa obžalovanej jednak počas obeda, alebo fajčiarskej prestávky, a teda snaží sa spochybniť jediných relevantných svedkov spôsobilých verifikácie, že obžalovaná žiadne kľúče nemala ani s nimi nedisponovala. Tento

nástroj spochybnenia svedkov je založený na údajných dobrých priateľstvách vzťahoch s obžalovanou, čo prokurátor vyvodzuje z toho, že svedkovia sú kolegami s obžalovanou a chodievajú sa spolu stravovať alebo na fajčiarske prestávky. Ich vzťahy sú na štandardnej kolegiálnej úrovni. Medzi obžalovanou a svedkami nie je vzťah príbuzenstva, milenecké, partnerské či iné obdobné vzťahy, ktoré by vplývali na hodnovernosť výpovede týchto svedkov. Ak prokurátor tým argumentuje, jedná sa o zjavne účelovú špekuláciu. Ďalej k tvrdeniam prokurátora, že počas otvárania/zatvárania batožinového priestoru auta poškodeného sa mala obžalovaná so svedkami na uvedené pozeráť, obhajoba uvádza, že sa jedná o fabuláciu postrádajúcu reálny základ, nakoľko ak by bol prokurátor na obhliadke miesta tvrdeného skutku, tak by vedel, že miesto fajčiarskej pauzy je natoľko za rohom budovy MZ SR, že na dotknutý parkovací box nie je vidno. Svedkovia jasne a určito potvrdili, že počas fajčiarskej prestávky obžalovaná žiadne kľúče nemala a žiadne dispozičné úkony s autom nevykonávala a obžalovaná opakovane uvádza, že sa jedná o jediných svedkov, ktorí priamo vnímali priebeh skutkového deja. Podľa obhajoby je veľkou škodou, že prokurátor tým istým spôsobom neprístupuje k hodnoteniu ostatných svedkov (Q., L.) a ich vzťahu k poškodenému, keďže aj u tých možno z frekvencie kontaktov s poškodeným vyvodíť, že vzťahy sú relatívne priateľské, pričom bol o. i. potvrdený telefonický kontakt s poškodeným deň pre termínom hlavného pojednávania. Pokiaľ prokurátor argumentuje kamerovým záznamom, obhajoba súhlasí s úvahami súdu prvého stupňa, že nič nenasvedčuje tomu, že to mala byť práve obžalovaná, ktorá mala údajne zobrať kľúče poškodeného zo stolíka. Kamerový záznam je nečitateľný, nie je z neho vidieť detaily, obraz sa nedá priblížiť tak, aby bol detail ostrý a čitateľný, v tom dôsledku nevidno drobné predmety a stolík je navyše skrytý lampou, takže je absolútne vylúčené, aby sa dalo z neho ustáliť, aký reklamný predmet si obžalovaná zo stola vzala. Z kamerového záznamu vyplýva jedine to, že obžalovaná išla s kolegami na obed, z tohto sa vrátila, avšak nemožno potvrdiť čo sa na stolíku nachádzalo a čo nie a aký reklamný materiál si obžalovaná z neho vzala, čo samozrejme nemôže byť na jej úkor. Podľa obhajoby prokurátor hodnotí výpoveď poškodeného absolútne nekriticky ako kľúčový, avšak nevenuje sa skúmaniu tohto dôkazu v kontexte iných dôkazov a argumentácie obžalovanej. Správanie sa poškodeného evokuje účelovosť jeho tvrdení v neprospech obžalovanej. Zo spisového materiálu je zrejmé, že sa poškodený na začiatku nevedel rozpamätať, kde si nechal kľúče a pozoruhodne a účelovo sa na to rozpamätal až s odstupom času. To, že sa kľúče nachádzali na stolíku vyplýva len z výpovedí svedkov L. a Q., ktorí nejednotne opísali predmetný zväzok kľúčov. Preto je podľa obhajoby otázka, či sa na skutočnosti rozpamätávajú jasne alebo nie, či si ideu o umiestnení kľúčov nevsugerovali pod vplyvom tvrdení poškodeného. Podľa obhajoby nie je ustálené, či si kľúče poškodený nechal so sebou a nestratil ich na inom mieste. Obhajoba preto poukazuje na zásadu in dubio pro reo a všetky pochybnosti nutne vykladať v prospech obžalovanej. Záverom obhajoba poukazuje na to, že sa v konaní nepreukázala výška škody relevantnej pre trestné konanie.

Z vyššie uvedených dôvodov obhajoba navrhuje, aby odvolací súd odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietol.

Nadriadený súd po preskúmaní veci nezistil žiadne dôvody na zrušenie napadnutého rozsudku na neverejnom zasadnutí, preto nariadil verejné zasadnutie, o ktorom upovedomil obžalovanú a ostatné procesné strany. Obžalovaná sa na verejné zasadnutie neustanovila, prostredníctvom obhajcu však písomne požiadala o jeho vykonanie v jej neprítomnosti. Vzhľadom na to, že takémuto postupu nebránili žiadne zákonné prekážky, odvolací súd podľa § 293 ods. 5, ods. 7 Trestného poriadku konal v neprítomnosti obžalovanej.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zástupca Krajskej prokuratúry Bratislava sa v plnom rozsahu pridržiaval podaného odvolania a s odkazom na tam uvedené argumenty, navrhol postup pre konečné rozhodnutie tak, ako vyplýva z podaného odvolania.

Poškodený uviedol, že nepodával žiadne odvolanie, myslel si, že nemôže. Nepodával ani žiadne stanovisko, ani vyjadrenie. Myslí si, že všetko podstatné bolo povedané v odvolaní prokurátora.

Obhajca obžalovanej navrhol odvolanie prokuratúry zamietnuť.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací primárne konštatoval prípustnosť odvolania, a tým absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Trestného poriadku, preto podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom

zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je nedôvodné.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že pred súdom prvého stupňa boli na hlavnom pojednávaní vykonané všetky dostupné dôkazy potrebné na objasnenie skutkového stavu veci navrhnuté procesnými stranami v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Trestného poriadku, zákonným spôsobom, a tieto dôkazy okresný súd správne vyhodnotil tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Trestného poriadku. Svoje rozhodnutie pritom aj zákonným spôsobom odôvodnil, keď uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera, a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z odôvodnenia je zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona.

Z predloženého spisového materiálu odvolací súd zistil nasledovné skutočnosti:

Dňa 07.11.2019 podal prokurátor na príslušný súd obžalobu na F.. F. Q. pre prečin zatajenia veci podľa § 236 ods. 1 Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v úvodnej časti tohto odôvodnenia.

Obžalovaná F.. F. Q. na hlavnom pojednávaní učinila vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku, že je nevinná, preto súd vykonal vo veci dokazovanie. Vypočul obžalovanú F.. F. Q., svedkov F.. F. A., P. I. L., D.. I. A., D.. F. A., X.. L. A., D.. X. G., F.. I. Q., K. O., podľa § 270 ods. 2 Trestného poriadku prehral kamerový záznam a podľa § 269 Trestného poriadku prečítal listinné dôkazy.

Obhajoba obžalovanej F.. F. Q. spočívala v tvrdení, že išla s kolegami na obed cez vestibul, kde sa nachádzajú stolíky s prospektami, zamierili ku skleneným dverám smerom do jedálne. Nakoľko sa musia „odpípnuť“ kartičkou, aby sa im otvorili dvere, kolegovia sa „odpípli“ a čakali, kým sa im otvoria dvere. Obžalovaná sa zatiaľ otočila a videla, že na stole sú iné letáky ako predtým, preto išla k stolíku, zobrala jeden malý prospekt a išla hneď za nimi. Na stolíku neboli žiadne kľúče, boli tam len letáky a propagačné materiály. Obžalovaná si zobrala zdravotnícky leták. Po obede išli tou istou cestou, išli zadným vchodom s kolegami von, nakoľko kolega G. chcel fajčiť. Pokiaľ boli na parkovisku obžalovanú žiadne auto nezaujímalo, nevšimla si otvárania kufra auta poškodeného. Obžalovaná mala oblečené priliehavé letné šaty, ktoré nemali vrecká, nemala kabelku, ani sako, ani kabát, kde by mohla schovať nejaký predmet. Pri sebe mala iba kľúče od kancelárie a „pípaciu“ kartičku.

Naproti tomu poškodený F.. F. A. uviedol, že prišiel na rokovanie na Ministerstvo zdravotníctva, kde ho už vo vestibule čakali kolegovia F.. Q. a P.. L.. Sadli si ku stolíku vedľa vchodu do kancelárie riaditeľa. Poškodený si položil tašku vedľa stoličky a z vrečka nohavíc si vybral kľúče a položil ich na stôl. Potom za poškodeným prišiel redaktor televízie TA3 a poprosil ho o rozhovor. Medzitým, ako išiel poskytnúť rozhovor, sa otvorili dvere a volali ich k riaditeľovi, preto poškodený kolegom povedal, aby išli dnu, že on po prúde hneď za nimi. Kolegovia však povedali, že počkajú na poškodeného, nakoľko má na stolíku tašku a kľúče. Poškodený rozhovor poskytol a ako kráčal ku stolíku, zrazu sa otvorili dvere a vychádzal F.. F., preto poškodený priskočil k dverám, aby sa nezatvorili, pridržal ich, pustil dovnútra kolegov a prehodil pár viet s F.. F.. Keď skončili rozhovor, poškodený, aby sa mu nezavreli dvere, sa iba načiahol za taškou, zobral ju a vošiel dovnútra. Automaticky sa načiahol za taškou a neuvedomil si, že kľúče ostali na stolíku. Po rokovaní poškodený začal hľadať kľúče a zistil, že ich nemá. Prvé čo ho napadlo, že ich nechal na stolíku, alebo mu vypadli v rokovacej miestnosti. Všetko prezreli, ale kľúče nenašli. Poškodený požiadal o prehratie kamerových záznamov, na ktorých bolo jasne viditeľné, že v inkriminovanom čase nikto neprišiel, ani nebral nič zo stola, okrem obžalovanej.

Svedkyňa P. I. L. vypovedala, že s kolegom Q. prišli na Ministerstvo zdravotníctva, sadli si za stôl a čakali na poškodeného. Keď prišiel, sadol si k stolu, mal so sebou tašku a kľúče, ktoré položil na stôl. Poškodeného potom poprosili o rozhovor pre TA3. Počas rozhovoru svedkyňa s kolegom Q. ostali sedieť pri stole, vtedy sa otvorili sklenené dvere s tým, že im povedal asi pán Q., že môžu ísť ďalej. Svedkyňa mu povedala, že poškodený robí ešte rozhovor, že ho počkajú. Poškodený im povedal, aby išli dnu, čo však svedkyňa odmietla a povedala, že ho počkajú, lebo tam má kľúče a tašku. Keď poškodený dokončil

rozhovor, prišiel k nim a začal sa rozprávať s pánom F. s tým, že poškodený držal dvere a rozprávali sa medzi dvermi. Svedkyňa s kolegom Q. išli do kancelárie ako prví a čakali kým príde poškodený. Z rokovania s kolegom Q. odišla svedkyňa skôr a neskôr jej poškodený telefonoval, že nemá kľúče od auta, že nemôže odísť z Ministerstva zdravotníctva. Svedkyňa tiež uviedla, že keď ona odchádzala od stola, tak tam kľúče boli. Či si poškodený vzal kľúče zo stola, to svedkyňa nevie, nakoľko ona odchádzala ako prvá.

Svedok F.. I. Q. uviedol, že na rokovanie išli aj s poškodeným, ktorý po rozhovore pre TA3 prišiel k dverám, ktoré im držal. Svedok si nepamätá, či mal poškodený niečo v ruke, nevie ani či ostalo niečo na stole. Keď prišli na stole boli pohodené nejaké papiere, alebo letáky. Svedok si nepamätá, či sa poškodený vrátil pre tašku, to miesto mal po ceste, ale vnútri tašku mal, lebo z nej vyťahoval papiere.

Svedok D.. X. G. uviedol, že išli s kolegom A. a obžalovanou na obed, prechádzali cez vestibul, je tam pultík, sú tam stoly a stoličky. Na stolíku boli vždy nejaké propagačné materiály. Pri stolíku sa nepristavili, svedok išiel prvý k dverám, ktoré otvoril a tieto držal kolegom. Nepamätá si, že by sa obžalovaná pri stolíku pristavila. Svedok nemá vedomosť, že by sa obžalovaná načiahla po niečom na stolíku, či mala obžalovaná pri sebe propagačné materiály, svedok nevie, nevenoval tomu pozornosť. Možno mala pri sebe kľúče od kancelárie, ale určite nebol na nich prívesok so znakom Mercedes. Obžalovaná počas obeda nespomínala nič ohľadne kľúčov, resp. nájdenia nejakého predmetu. Na fajčiarskej prestávke po obede boli všetci traja spolu, debatovali. Obžalovaná sa od nich nevzdialila, nemala pri sebe zväzok kľúčov, nevykonávala žiadne úkony smerujúce k disponovaniu s autom na parkovisku. To by si svedok všimol.

Svedok X.. L. A. vypovedal, že s kolegom G. a obžalovanou bežne spolu chodili na obedy a raňajky. Nepamätá si, že by sa obžalovaná načiahla po niečom na stolíku, ani na to, že by mala obžalovaná na obede pri sebe nejaký prospekt. Ani si nevšimol, že mala obžalovaná pri obede zväzok kľúčov. Obžalovaná nespomínala, že by našla nejaké kľúče. Keď boli na fajčiarskej prestávke po obede, tak sa rozprávali o bežných veciach, obžalovaná sa od nich nevzdialila, ani nevykonávala žiadne úkony smerujúce k disponovaniu s autom. To by si svedok všimol.

Svedok D.. F. A., ktorý pracuje na Ministerstve zdravotníctva ako riaditeľ odboru informatiky, uviedol, že osoby na kamerovom zázname išli smerom do traktu, kde je jedáľenská časť, avšak sa na chvíľu zdržali pre dverách, keďže sa tam musia „pípnuť“. Ostali tam stáť, niečo sa rozprávali a potom sa obžalovaná pristavila pri stolíku a potom odišla. Kamerové záznamy sú nekvalitné, sú staré a na väčšiu vzdialenosť nie je možno prakticky nič rozoznať. Čo obžalovaná robila pri stolíku svedok nevie, asi ju tam niečo zaujalo, nevie čo, ale na stolíku mali položených plno letákov.

Svedkyňa K. O. uviedla, že jej ukázali kamerový záznam a mala identifikovať osobu, s ktorou išla na obed a to pani A.. V ten deň si nič zvláštne nevšimla.

Svedkyňa D.. I. A. vypovedala, že čakala na kolegyňu, sadla si ku stolíku, ktorý sa nachádza pri dverách. Po chvíli kolegyňa prišla a spolu odišli na obed. Na stole si všimla letáky, kľúče sa tam nenachádzali.

Videozáznam z priestorov vestibulu Ministerstva zdravotníctva zo dňa 07.08.2018 zachytáva príchod poškodeného do priestorov vestibulu, aj ako si sadá ku stolíku, ktorý je na najvzdialenejšom mieste od kamery, pri ktorom sa už nachádzajú nejaké osoby, jeho následný rozhovor s redaktorom, aj ako sa vracia ku stolíku, od ktorého odchádzajú dve osoby a vchádzajú do dverí, ktoré drží ďalšia osoba, s ktorou sa poškodený následne rozpráva pri dverách. Nie je však vidieť, vzhľadom na nízku kvalitu kamerového záznamu, či sa niečo nachádza na stolíku, či tam poškodený niečo položil, ani to, či na stolíku ostali nejaké predmety. Následne kamerový záznam zachytáva aj príchod obžalovanej s dvomi osobami, ktoré prechádzajú vestibulom a prichádzajú k dverám, do ktorých predtým vstúpil poškodený, chvíľu tam stoja a následne obžalovaná prejde ku stolíku, niečo z neho zoberie a vracia sa ku dverám. Nie je však vidno, čo obžalovaná zo stolíka zobrala.

Videozáznam z parkoviska Ministerstva zdravotníctva zo dňa 07.08.2018 zachytáva, že v čase o 11:52:22 hod. vychádzajú zo zadného vchodu tri osoby - obžalovaná a dvaja muži, prechádzajú cez parkovisko, následne zachádzajú mimo záber kamery. V čase o 12:13:25 hod. sa otvára kufor na

motorovom vozidle Mercedes a v čase o 12:13:48 hod. sa zatvára. V čase o 12:15:00 hod. sa obžalovaná a dvaja muži cez parkovisko vracajú do budovy Ministerstva zdravotníctva.

Odvolací súd sa plne stotožňuje so skutkovými závermi okresného súdu, ktoré v plnej miere zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania.

Nebolo sporným, že poškodený F. F. A. dňa 07.08.2018 prišiel na rokovanie na Ministerstvo zdravotníctva, že pred rokovaním sedel vo vestibule pri stole so svedkami P. L. a F. I. Q., pričom si na stôl vyložil kľúče, následne poskytol rozhovor pre televíziu TA3 a odišiel na rokovanie. Sporné nebolo ani to, že v krátkom čase po odchode poškodeného od stolíka, prechádzali cez vestibul na obed poškodená spolu so svedkami D. X. G. a X. L. A., zastavili sa pri prechodových dverách, ktoré sa nachádzajú pri stolíku, kde predtým sedel poškodený a obžalovaná sa od dverí k stolíku vrátila a niečo z neho zobrala. Uvedené vyplynulo z kamerového záznamu, výpovedí poškodeného, svedkyne P. L., ale aj z obhajoby obžalovanej.

Kardinálnou otázkou dokazovania skutku bolo, či na stole po odchode poškodeného ostali jeho kľúče a či ich zo stola zobrala obžalovaná. Obžalovaná nepoprela, že sa pristavila pri stolíku predtým ako prešla cez prechodové dvere, avšak uviedla, že si zo stolíku zobrala propagačné materiály, na stolíku žiadne kľúče neboli. Existenciu propagačných materiálov na stolíku potvrdili svedkovia F. I. Q., D. F. A. a D. I. A.. Svedkovia P. L. a F. Q. síce potvrdili, že po príchode poškodeného k stolíku vo vestibule Ministerstva zdravotníctva, si poškodený vyložil na stôl kľúče, avšak ani jeden zo svedkov nevedel potvrdiť, či kľúče ostali na stole aj po odchode poškodeného. Svedkyňa P. L. odišla od stola prvá, vtedy sa kľúče na stole ešte nachádzali, ale či si ich následne zo stola poškodený zobral, to uviesť nevedela. Svedok F. I. Q. vôbec nevedel uviesť, či na stole niečo ostalo. Kamerový záznam, ktorý zachytáva vestibul Ministerstva zdravotníctva, síce zachytáva priestory vestibulu, avšak vzhľadom na vzdialenosť stolíka a kvalitu kamerového záznamu, nie je vidno, či na stolíku sú nejaké predmety a ani to, čo si obžalovaná zo stolíka zobrala. Z uvedeného vyplýva, že jediným dôkazom o ponechaní kľúčov na stole po odchode poškodeného je výpoveď samotného poškodeného, ktorá ale nebola potvrdená relevantným spôsobom inými vykonanými dôkazmi.

Svedkovia D. G. a X. A., ktorí s obžalovanou išli na obed, a ktorí si síce nespomínali na to, že by sa obžalovaná pristavila pri stolíku a niečo z neho zobrala, zhodne uviedli, že u obžalovanej nevideli kľúče poškodeného, obžalovaná im ani nespomínala, že by nejaké kľúče na stolíku našla. Počas fajčiarskej prestávky obžalovaná nemala pri sebe zväzok kľúčov, nevykonávala žiadne úkony smerujúce k disponovaniu s autom na parkovisku. Obaja svedkovia na hlavnom pojednávaní vypovedali po zákonom poučení a v konaní nebol vyprodukovaný žiaden dôkaz, objektívne spôsobilý spochybniť výpovede týchto priamych svedkov, preto ani kolegiálny vzťah s obžalovanou nespôsobuje bez ďalšieho ich neviehorodnosť tak, ako sa to snaží načrtnúť prokurátor.

Na základe uvedených skutočností sú tu vážne pochybnosti o tom, či kľúče poškodeného ostali na stole, alebo nie a či ich zobrala zo stolu obžalovaná, alebo niekto iný. Iba vysoká pravdepodobnosť spáchania skutku obžalovanou a vierohodnosť poškodeného nepostačuje, aby bola obžalovaná uznaná vinnou zo spáchania žalovaného trestného činu.

Preto odvolací súd uzatvára, že z vykonaného dokazovania je nepochybné, že sa obžalovaná pristavila pri stolíku, na ktorom sa bežne nachádzali reklamné predmety, avšak či si obžalovaná prisvojila kľúče poškodeného, nie je možné objektívne a bez rozumných pochybností zistiť. Za súčasnej dôkaznej situácie preto nemožno vylúčiť, že sa kľúče pri príchode obžalovanej k stolíku na ňom už nenachádzali, a že si skutočne zo stolíku zobrala iba propagačné materiály. Ani skutočnosť, že došlo k otvoreniu kufra auta poškodeného v čase, keď sa na parkovisku Ministerstva zdravotníctva nachádzala obžalovaná so svedkami D. G. a X. A. na fajčiarskej prestávke, nepotvrďuje bez akýchkoľvek pochybností, že s kľúčmi poškodeného v tom čase disponovala obžalovaná. Obaja svedkovia, ktorí sa s obžalovanou na parkovisku nachádzali totiž vylúčili, že by obžalovaná mala pri sebe kľúče od auta a že by vykonávala akúkoľvek dispozíciu súvisiacu s motorovým vozidlom poškodeného.

V zmysle týchto úvah odvolací súd konštatuje, že odvolacie námietky prokurátora sú neopodstatnené, pretože nebolo bez akýchkoľvek rozumných pochybností dokázané, že skutok uvedený v obžalobe sa stal. Aj odvolací súd dospel k záveru, že obhajoba obžalovanej vyvrátená nebola, pretože neexistuje

žiadnen vierohodný priamy dôkaz ani ucelená reťaz nepriamych dôkazov, z ktorých by bolo možné nad akúkoľvek pochybnosť vyvodiť, že obžalovaná spáchala skutok, pre ktorý bola postavená pred súd.

Odvolací súd dáva do pozornosti, že na uznanie viny obžalovaného zo spáchania určitého skutku sa podľa zásady náležitého zistenia skutkového stavu veci vyžaduje, aby súd oprel svoje rozhodnutie ohľadom viny o jednoznačne zistené a bezpečne preukázane fakty, a nie iba o pravdepodobnosť. Tam, kde nie je možné bezpečne určiť, ktorý z možných variantov skutku zodpovedá skutočnosti, musí súd zvoliť tú, ktorá je pre obžalovaného priaznivejšia, resp. ak existujú rozpory alebo nedostatočné dôkazy na rozhodnutie o uznaní viny, musí tieto súd vyhodnotiť v prospech obžalovaného v zmysle zásady in dubio pro reo (v pochybnostiach v prospech obžalovaného).

Inak povedané, pre uznanie viny nemožno rozhodnutie zakladať na nejednoznačných záveroch, ktoré sú v rovine pravdepodobnosti. Obžalovanému musí byť vina preukázaná spôsobom nevzbudzujúcim žiadne pochybnosti na základe dôkazov vykonaných v súlade s Trestným poriadkom. V prípade existencie pochybností musí súd postupovať miernejšie (in dubio pro mitio), teda rozhodnúť v prospech obžalovaného (in dubio pro reo). Zo zásady in dubio pro reo tiež vyplýva, že ak zostanú dôvodné pochybnosti o skutkovej otázke, ktoré nemožno odstrániť vykonaním ďalších dostupných dôkazov, treba rozhodnúť v prospech obžalovaného.

V odseku 4 ustanovenia § 2 Trestného poriadku je upravená zásada prezumpcie nevinu a táto zásada vychádza z čl. 50 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods.2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Prezumpcia nevinu znamená, že nedokázané vina má rovnaký dôsledok a význam ako dokázaná nevinu a teda obžalovaná aj v danom konkrétnom prípade nemá povinnosť svoju nevinu dokazovať. Teda zo zásady in dubio pro reo vyplýva, že ak zostanú dôvodné pochybnosti o skutkovej otázke, ktoré nemožno odstrániť vykonaním ďalších dostupných dôkazov, treba rozhodnúť v prospech obvineného. Teda obvinenému musí byť vina jednoznačne a bez pochybností preukázaná.

Správne preto uvažoval súd prvého stupňa, keď dospel k záveru, že nebolo preukázané, že sa stal skutok, pre ktorý bola podaná obžaloba, preto výrok o oslobodení spod obžaloby podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku odvolací súd považuje za správny a zákonný.

Odvolací súd nezistil žiadne dôvody pre zrušenie či zmenu napadnutého rozsudku, preto odvolanie prokurátora ako nedôvodné v zmysle § 319 Trestného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.